

17 Ιουνίου, 1993

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΡΙΑΚΟΣ Ι. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5683).

Ποινή — Διάπραξη του αδικήματος της κακόβουλης ζημιάς σε κατοικία με εκρηκτικές ύλες κατά παράβαση των άρθρων 324(1)(3)(α) και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Κατοχή εκρηκτικών υλών άνευ αδείας του επιθεωρητή εκρηκτικών υλών κατά παράβαση του άρθρου 4(4)(δ) του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου, Κεφ. 54 όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 27/78 και 166/87 και του άρθρου 20 του Κεφ. 154 — Λευκό ποινικό μητρώο — Συνεργασία με την Αστυνομία — Παραδοχή και μεταμέλεια — Έκθεση του Γραφείου Ενημερίας σχετικά με τις οικογενειακές συνθήκες και την οικονομική κατάσταση του εφεσείοντα — Επιβολή συντρέχουσων ποινών φυλάκισης έξη και τεσσάρων χρόνων αντίστοιχα — Υποδειγματική συμπεριφορά από την καταδίκη μέχρι την ακρόαση της έφεσης — Προβλήματα υγείας — Δεν οδήγησαν σε μείωση της ποινής από το Εφετείο.

Ποινή — Επιμέτρηση — Αρχές που διέπουν το θέμα σε παρόμοιες υποθέσεις — Διακριτική ευχέρεια .

Ποινή — Επιείκεια ή πράξη ευσπλαχνίας (act of mercy) — Επίκλησή τους για σκοπούς μείωσης της ποινής του εφεσείοντα ο οποίος επέδειξε καλή διαγωγή κατά την έκτιση της ποινής του — Ποιά η προσέγγιση του Εφετείου πάνω στο θέμα.

Η κακόβουλη ζημιά προκλήθηκε την 12 Ιανουαρίου 1992 στην οικία του παραπονούμενου στη Μέσα Γειτονιά της Επαρχίας Λεμεσού από αυτοσχέδια βόμβα η οποία ρίχθηκε στο πεζοδρόμιο της οικίας του προκαλώντας ζημιά ύψους ΛΚ140 και ζημιά ακαθόριστου ύψους σε γειτονικές κατοικίες. Η βόμβα αποτελείτο από περίπου 400 γραμμάρια εκρηκτικής ύλης υψηλής ισχύος. Τα ελατήρια ήταν εκδικητικά γιατί ο εφεσείων είχε σχηματίσει την εντύπωση ότι ο παραπονούμενος που ήταν ανώτερος αξιωματικός των Βάσεων εμπόδιζε την επαγγελματική ανέλιξη του αδελφού του. Μαζί με τον εφεσείοντα υπήρχαν και δύο άλλοι συγκατηγορούμενοι. Ο πρώτος αθωώθηκε μετά από ακροαματική διαδικασία

5 και ο τρίτος βρέθηκε ένοχος με δική του παραδοχή και του επεβλήθη η ίδια με τον εφεσείοντα ποινή. Ο τρίτος συγκατηγορούμενος ήταν το άτομο που τοποθέτησε την βόμβα την οποία ο εφεσείων είχε βρει μέσα σε θάμνο, έναντι του ποσού των ΛΚ300. Ο τρίτος συγκατηγορούμενος ήταν πρόσωπο άγνωστο προς τον εφεσείοντα αλλά υποδείχθηκε για την εκτέλεση του εγκλήματος από τον πρώτο συγκατηγορούμενο ο οποίος του παρέδωσε την βόμβα και του έδειξε και το σπίτι που θα ετοποθετείτο.

10 Το Κακουργιοδικείο αφού αναφέρθηκε στις αρχές που διέπουν την επιμέτρηση της ποινής σε παρόμοιες υποθέσεις και αφού στάθμισε τους ελαφρυντικούς παράγοντες επέβαλε στον εφεσείοντα τις πιο πάνω συντρέχουσες ποινές φυλάκισης. Στην έφεση εναντίον της ποινής έγινε εισήγηση για μείωσή της για λόγους επιείκειας ή ως πράξη ευσπλαχνίας λόγω της καλής διαγωγής του εφεσείοντα κατά την διάρκεια της έκτισης της ποινής του και για σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε. Για θεμελίωση της εισήγησης 15 αυτής ο εφεσείων προσκόμισε βεβαίωση του Διευθυντή των Φυλακών.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την εισήγηση του εφεσείοντα και αποφάνθηκε ότι:

1. Η ποινή είναι ορθή και η μείωσή της από το Εφετείο για τους λόγους που εισηγείται ο εφεσείων θα αποτελούσε μια επικίνδυνη διαδικασία. Η καλή διαγωγή που εν πάση περιπτώσει αναμένεται και επιβάλλεται να επιδεικνύεται από τους φυλακισμένους θα έπρεπε να εξετάζεται από άλλα αρμόδια όργανα κάτω από 25 άλλες διαδικασίες και Κανονισμούς των Φυλακών παρά από το Εφετείο. Τα αποτελέσματα επίδειξης συμπίθειας η οποία δεν είναι ανεπιθύμητη από το Δικαστήριο αυτό θα είναι ατυχή αν οδηγήσουν σε μείωση της κατά τα άλλα κρινόμενης ορθής ποινής του Κακουργιοδικείου. Η απόφαση για μείωση της ποινής θα ήταν το σκεπτικό ενός "Συμβουλίου Αποφυλακίσεως με Εγγύηση" και όχι 30 ενός Εφετείου.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 35 *Byrne v. R [1976] 62 Cr. App R. 159.*
Ιερωνυμίδης ν. Δημοκρατίας (1982) 2 C.L.R. 258.
R v. Roe [1982] Crim. L.R. 57.
Travers, Thomas on Sentencing, 2α έκδοση σελ. 173.

Έφεση εναντίον Ποινής.

40 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Κυριάκο Ι. Γρηγο-

ρίου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 18/9/92 από το Κακουργιοδικείο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 6298/92) στην κατηγορία (1) της διάπραξης κακόβουλης ζημιάς σε κατοικία με εκρηκτικές ύλες κατά παράβαση των άρθρων 324 (1) (3) (α) και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και του αδικήματος της "κατοχής εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια του επιθεωρητή εκρηκτικών υλών κατά παράβαση του άρθρου 4 (4) (δ) του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου, Κεφ. 54, όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 27/78 και 166/87 και του άρθρου 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και καταδικάστηκε από Καλλή, Π.Ε.Δ., Κραμβή σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 6 ετών στην πρώτη κατηγορία και 4 ετών στη δεύτερη κατηγορία.

Χρ. Πουργουρίδης, για τον εφεσείοντα.

A. M. Αγγελίδης, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

A. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος από το Μόνιμο Κακουργιοδικείο με τη δική του παραδοχή σε δύο κατηγορίες για τη διάπραξη του αδικήματος της "κακόβουλης ζημιάς σε κατοικία με εκρηκτικές ύλες κατά παράβαση των άρθρων 324(1)(3)(α) και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και του αδικήματος της "κατοχής εκρηκτικών υλών άνευ αδείας του επιθεωρητή εκρηκτικών υλών κατά παράβαση του άρθρου 4(4)(δ) του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου, Κεφ. 54, όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 27/78 και 166/87 και του άρθρου 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154".

Σύμφωνα με τις "λεπτομέρειες του ποινικού αδικήματος", που αναφέρονται στην πρώτη κατηγορία, "οι κατηγορούμενοι την 12η Ιανουαρίου, 1992, στη Μ. Γειτονιά, της Επαρχίας Λεμεσού, εσκεμμένα και παράνομα προκάλεσαν ζημία ύψους £140 στην κατοικία του Φοίβου Σωκράτους από τη Μ. Γειτονιά τοποθετώντας σε αυτή εκρηκτικές ύλες, ενώ σε αυτή ευρίσκοντο ο Φοίβος Σωκράτους

μετά της συζύγου του και των δύο παιδιών του".

5 Οι εκρηκτικές ύλες, αντικείμενο της δεύτερης κατηγορίας αποτελούντο από "ποσότητα δυναμίτιδας, ένα πυροκροτητή και τεμάχια βραδύκαυστου πυραγωγού σχοινιού".

10 Μαζί με τον εφεσείοντα υπήρχαν δύο άλλοι συγκατηγορούμενοι. Ο πρώτος αθωώθηκε ύστερα από ακροαματική διαδικασία. Ο τρίτος συγκατηγορούμενος βρέθηκε ένοχος με τη δική του παραδοχή και επεβλήθηκε σ' αυτόν η ίδια ποινή όπως στον παρόντα εφεσείοντα. Καταχώρησε και αυτός έφεση κατά της ποινής αλλά την απέσυρε.

15 Στις 12 Ιανουαρίου 1992 ο παραπονούμενος, Φοίβος Σωκράτους, ανώτερος αξιωματικός της Αστυνομίας των Βρετανικών Βάσεων, ξύπνησε έντρομος από έκρηξη βόμβας. Δεν άργησε να διαπιστώσει ότι η βόμβα είχε ριφθεί στο πεζοδρόμιο έξω από την κατοικία του. Ειδοποίησε αμέσως την αστυνομία, η οποία άρχισε δραστήριες έρευνες. Σε μεταγενέστερο στάδιο φάνηκε ότι τα ελατήρια της βομβιστικής επίθεσης δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ελατήρια εκδίκησης γιατί ο εφεσείων είχε σχηματίσει την εντύπωση
20 ότι ο παραπονούμενος ήταν ο υπαίτιος για την μη επαγγελματική ανέλιξη του αδελφού του, ο οποίος υπηρετούσε στις Βρετανικές Βάσεις σαν αστυνομικός.

25 Από την έκρηξη προκλήθηκε ζημιά στην κατοικία του παραπονουμένου ύψους £140 ως επίσης ζημιά, ακαθόριστου ύψους σε γειτονικές κατοικίες. Η αστυνομική έρευνα αποκάλυψε ότι η έκρηξη οφείλετο σε αυτοσχέδια βόμβα που αποτελείτο από περίπου 400 γραμμάρια εκρηκτικής
30 ύλης υψηλής ισχύος που πυροδοτήθηκε από κοινό εμπύρευμα επιβραδύνσεως περίπου ενός λεπτού και η οποία βόμβα δεν έφερε εξωτερικό περίβλημα.

35 Παρά τις δραστήριες έρευνες της αστυνομίας δεν είχε εξιχνιασθεί τότε η υπόθεση. Τον Απρίλιο του 1992 περιήλθαν στα χέρια της Αστυνομίας στοιχεία και μαρτυρία που οδήγησαν στη σύλληψη του εφεσείοντα και του πρώην τρι-

του συγκατηγορούμένου. Αρχικά ο τελευταίος αρνήθηκε οποιαδήποτε ανάμιξη. Αργότερα, όμως, ενώ ανεκρίνετο, ανέφερε ότι ήταν έτοιμος να τα πει όλα αφού θα έβλεπε το δικηγόρο του.

Δεν είναι ανάγκη να αναφερθούμε στις λεπτομέρειες της πορείας των ανακρίσεων. Αρκεί να αναφέρουμε ότι ο εφεσείων και ο πρώην τρίτος συγκατηγορούμενος συνεργάστηκαν πλήρως με την Αστυνομία και έδωσαν θεληματικές καταθέσεις στις οποίες ομολόγησαν τη δική τους συμμετοχή και το ρόλο στη διάπραξη των πιο πάνω αδικημάτων. 5 10

Σύμφωνα με την κατάθεση του εφεσείοντα αυτός βρήκε τη βόμβα μέσα σε ένα θάμνο και αποφάσισε να την βάλει στο σπίτι του παραπονούμενου γιατί "ήταν Αγγλόφιλος και εκαταπίεζε τους έλληνες που εδούλευκαν στις Βάσεις". Έτσι άρχισε να αναζητά κάποιον "για να τον πληρώσει να την βάλει". Αρχές του Γενάρη του 1992 ρώτησε κάποιον Άντρο Αρέστη αν γνώριζε κάποιον ο οποίος μπορούσε να "βάλει" την βόμβα επί πληρωμή. Σε λίγες μέρες ο Αρέστη τον πληροφόρησε ότι κάποιος Πάμπος Σιακαλλή, ο τρίτος πρώην συγκατηγορούμενος, πρόσωπο τελείως άγνωστο στον εφεσείοντα, θα μπορούσε να τοποθετήσει τη βόμβα και είπε στον Αρέστη να πει του Σιακαλλή ότι αν edέχετο θα του έδινε το ποσό των £300. Ο Σιακαλλής δέχτηκε και ο εφεσείων έδωσε στον Αρέστη τη βόμβα και ταυτόχρονα του έδειξε και το σπίτι του παραπονούμενου. Μια-δυο μέρες αργότερα άκουσε μέσον του ραδιοφώνου μια έκρηξη βόμβας έξω από το σπίτι του παραπονούμενου και αντιλήφθηκε ότι επρόκειτο για τη βόμβα που είχε δώσει στον Αρέστη. Την ίδια μέρα συναντήθηκε με τον Αρέστη και του έδωσε το ποσό των £300 για να το πάρει του Σιακαλλή. Πριν ο εφεσείων συλληφθεί από την Αστυνομία είχε συναντηθεί με τον Αρέστη ο οποίος του είπε ότι ανεζητείτο ο Αρέστης από την Αστυνομία και ότι θα πει όλη την αλήθεια στην Αστυνομία. Και η κατάθεση του εφεσείοντα συνεχίζει: "Εγώ του είπα να μην πει τίποτε αλλά μετά που ήρτα στην Αστυνομία 15 20 25 30 35

αποφάσισα να πω την αλήθεια γιατί καταλαβαίνω ότι η πράξη που έκαμα εν ήταν σωστή τζιαί ούτε θα με ωφελούσε σε τίποτε αφού οι άλλοι θα με μαρτυρούσαν. Τίποτε άλλο εν ηξέρω για τούτην την υπόθεση, ούτε ξέρω τον Σιακαλλή προσωπικά ούτε τζιαί μίλησα καμμιά φορά μαζί του με οποιονδήποτε τρόπο."

Σύμφωνα με την κατάθεση του πρώην τρίτου συγκατηγορούμενου, τη βόμβα του την είχε δώσει ο Αρέστη για να την τοποθετήσει στο σπίτι του παραπονούμενου. Όταν έφθασε στη Λεμεσό, για να τοποθετήσει τη βόμβα, "σε κάποιον δρόμο συνάντησε τον Εύρο Κατσιφάρη στον οποίο είπε τι επρόκειτο να κάμει και του ζήτησε να παν μαζί." Ο Κατσιφάρης δέχτηκε και με το αυτοκίνητο του τελευταίου πήγαν στο σπίτι του παραπονούμενου. Όταν έφθασαν εκεί σταμάτησαν και έρριξε τη βόμβα πάνω στο πεζοδρόμιο.

Ο εφεσείων όταν κατηγορήθηκε γραπτώς παραδέχθηκε ενοχή και εξέφρασε τη μεταμέλειά του για τις πράξεις του. Έχει λευκό ποινικό μητρώο. Επίσης παρουσιάστηκε Έκθεση του Γραφείου Ενημερείας σχετικά με τις οικογενειακές συνθήκες του εφεσείοντα και την οικονομική του κατάσταση.

Ο ευπαιδευτος συνήγορος του εφεσείοντα έθεσε ενώπιον του Κακουργιοδικείου όλα τα στοιχεία που η Νομολογία μας έχει δεκτεί ως ελαφρυντικά στην επιμέτρηση της ποινής. Οικογενειακές συνθήκες, συνεργασία με την Αστυνομία, λευκό ποινικό μητρώο, το γεγονός ότι αυτός σαν αποτέλεσμα της καταδίκης του θα χάσει την εργασία του στις Βάσεις και επιπρόσθετα ποσό £18.000 από το Ταμείο Προνοίας.

Έκαμε δε αναφορά στις αρχές οι οποίες διέπουν την επιμέτρηση της ποινής σε παρόμοιες υποθέσεις, όπως έχουν καθιερωθεί στην υπόθεση *Byrne v. R.* [1976] 62 Cr. App. R. 159, οι οποίες μπορεί να συνοψισθούν σε αυτά:

35 (α) Ποιός ο πρωταρχικός σκοπός της επίθεσης; Να

τεθούν σε κίνδυνο ζωές ή να προκληθεί υλική ζημιά.

(β) Η έκταση των ζημιών.

(γ) Κατά πόσο η βομβιστική επίθεση ενεργείται από οργανωμένη ομάδα εγκληματιών ή από στοιχεία ανεξάρτητα.

5

Ο ευπαιδευτος συνήγορος του εφεσείοντα, αναφέρθη επίσης σε σειρά αποφάσεων της Κυπριακής Νομολογίας και ζήτησε την επιείκεια του Δικαστηρίου το οποίο αναφορικά με την εισήγηση για έκπτωση κατά συγκεκριμένο ποσοστό, παρέπεμψε στο πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση στην υπόθεση *Ιερωνυμίδης ν. Δημοκρατίας* (1982) 2 C.L.R. 258, στις σελ. 274-275 στην οποία λέχθηκαν τα πιο κάτω:

10

"Ωστόσο δεν έχουμε πεισθεί ότι η σωστή απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στον τομέα της επιμέτρησης της ποινής πρέπει να μπαίνει σε καθορισμένα καλούπια και ποσοστά και καθορισμένες εκπτώσεις. Αισθανόμεθα ότι στη διαδικασία της επιμέτρησης της ποινής η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου πρέπει να καθοδηγείται από δύο ευρείες αρχές, την αρχή του να λαμβάνεται υπόψη πρώτα η φύση και περιστατικά του αδικήματος και δεύτερο οι προσωπικές περιστάσεις του αδικοπραγούντος με όλους τους ελαφρυντικούς ή επιβαρυντικούς παράγοντες που μπορεί να υπάρχουν και τότε το Δικαστήριο να αποφασίζει για την αρμόζουσα ποινή λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά μιας δημοκρατικής ζωής τα οποία υφίστανται για τη διατήρηση του νόμου και της τάξης, την προστασία της κοινωνίας και την προστασία της ζωής και της περιουσίας των πολιτών. Τότε μόνο μπορεί να φαίνεται όπως έπρεπε να φαίνεται ότι η δικαιοσύνη είναι σταθερή και μεγαλόψυχη."

15

20

25

30

Αναφορικά με τους υπόλοιπους παράγοντες το Κακουργιοδικείο τόνισε ότι θα έδιδε σε αυτούς την βαρύτητα

35

που τους αρμόζει μέσα στα πλαίσια που προδιαγράφονται από το Νόμο και λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων και της φύσεως των αδικημάτων.

5 Το Δικαστήριο αφού στάθμησε το σύνολο των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν του από την Κατηγορούσα Αρχή και την Υπεράσπιση, ιδιαίτερα τους παράγοντες της παραδοχής, ομολογίας και συνεργασίας με την Αστυνομία, κατέληξε ότι η αρμόζουσα ποινή για την πρώτη κατηγορία ήταν εκείνη της φυλάκισης των έξι ετών και για τη
10 δεύτερη εκείνη της φυλάκισης των τεσσάρων ετών για τον εφεσείοντα και τον πρώην τρίτο συγκατηγορούμενο. Διέταξε δε οι ποινές να συντρέχουν για τον κάθε κατηγορούμενο.

15 Κατά την ακρόαση της εφέσεως ενώπιόν μας ο ευπαίδευτος συνήγορος των εφεσείοντων υπέβαλε ότι δεν αμφισβητεί την ορθότητα της επιβληθείσας ποινής ενόψει των περιστάσεων της υπόθεσης και περιόρισε την έφεση στο γεγονός ότι ο πελάτης του επέδειξε πολύ καλή διαγωγή κατά τη διάρκεια της εκτίσεως της ποινής του και των διαφόρων σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντιμετώπιζει.
20 Ως εκ τούτου υπέβαλε ότι το Δικαστήριο τούτο είχε περιθώρια να μειώσει την επιβληθείσα ποινή ως θέμα "επιείκειας" ή καλύτερα ως πράξη ευσπλαχνίας (act of mercy).
25 Προς το σκοπό αυτό παρέπεμψε στο Δικαστήριο στην υπόθεση *R. v. Roe* [1982] Crim.L.R. 57, όπως επίσης σε αποσπάσματα από το βιβλίο των Stockdale και Devlin on Sentencing 1982, παραγράφους 4.36 έως 4.38 αναφορικά με το θέμα των εκθέσεων των αναμορφωτικών καταστημάτων.
30 Παρέπεμψε επίσης στο σύγγραμμα του Thomas on Sentencing, 2α έκδοση, σελ. 173 και στην υπόθεση *Travers*.

Για θεμελίωση της πιο κάτω εισήγησης παρουσίασε με την άδεια του Δικαστηρίου την πιο κάτω βεβαίωση από το Διευθυντή των Φυλακών:

35 "Βεβαιούται ότι ο Κυριάκος Ιωάννου Γρηγορίου αρ. κατ. 7350, (αρ. ταυτ. 143590) καταδικάστηκε σε 6 χρόνια φυλάκιση στην υπόθεση 6298/92 του Κακουργιοδι-

κείου Λεμεσού από 15.4.92.

Η διαγωγή του στις Φυλακές είναι πολύ καλή. Συνεργάζεται με το προσωπικό, είναι υπάκουος και πολύ εργατικός.

Λόγω της συμπεριφοράς και εργατικότητάς του έχει ενταχθεί στην Ανοικτή Φυλακή όπου οι κρατούμενοι διαμένουν, διακινούνται και εργάζονται κάτω από συνθήκες μειωμένης ασφάλειας. 5

Το παρόν δίδεται μετά από παράκληση του δικηγόρου του για χρήση στο Ανώτατο Δικαστήριο." 10

Αναφορικά με τα προβλήματα υγείας του είχε παρουσιαστεί κατά την εκδίκαση της υπόθεσης ενώπιον του Κακουργιοδικείου πιστοποιητικό του Κυβερνητικού Ιατρού Χρ. Παπανεάρχου στο οποίο αναφέρεται ότι ο εφεσείων έπασχε από σακχαρώδη διαβήτη, εδώ και 10 χρόνια περίπου, "ρυθμιζόμενου με δίαιτα και φαρμακευτική αγωγή". Επίσης ότι ο εφεσείων υπέστη το 1983 εγχείρηση εχινόκοκκου κύστεως και υπερχολιστεριναιμία, και ότι κατά τη διάρκεια της κράτησής του ο έλεγχος χοληστερίνης ευρέθη σε ελαφρώς ανώτερα επίπεδα από τα φυσιολογικά. Μετά από ακτινογραφία του αυχένος και της οσφυϊκής μοίρας διεγνώσθη ελαφρά στένωση του μέσο σπονδυλίου διαστήματος "C5-6 και σπονδυλολίση στον L5 και S1". Πρόσθεσε δε ότι από της εγκλείσεως του στις φυλακές ο εφεσείων υπέφερε συνεχώς με πονοκεφάλους και έχει αναπνευστικά προβλήματα σαν αποτέλεσμα της εγχείρησης του εχινόκοκκου. 15 20 25

Το εγειρόμενο θέμα παρουσιάστηκε στην υπόθεση *Roe* (πιο πάνω). Σ' αυτή, ένας νεαρός ηλικίας 18 ή 19 ετών, παραδέχθηκε ενοχή για επίθεση με σκοπό τη διάπραξη ληστείας. Η επιβληθείσα ποινή από το Δικαστήριο αναμφίβολα ήταν ορθή κατ' αρχή για ένα αδίκημα αυτής της σοβαρότητας, αλλά το Εφετείο είχε πάρει πολύ εξαιρετικές συστάσεις από το Διευθυντή των Φυλακών στην οποία 30

ο εφεσείων εκρατείτο. Και περιγράφετο περίπου με τον τρόπο που περιγράφεται ο παρών εφεσείων στο πιστοποιητικό των Φυλακών. Εκρίθη ότι η ποινή του έδειξε το λάθος της συμπεριφοράς του και ενόψει της έκθεσης αυτής η ποινή ακυρώθηκε και αντικαταστάθηκε με ποινή 5 120 ωρών κοινοτικής εργασίας. Το σχόλιο για την απόφαση αυτή φαίνεται στη συνέχεια και συνεχίζεται στη σελίδα 18. Θα παραθέσουμε όμως τα σχετικά αποσπάσματα που δίδονται στην παράγραφο 4.37 του συγγράμματος του Stockdale και Devlin, "Sentencing", που φαίνεται ότι προ- 10 έρχονται από τον Thomas, από το "Sentencing Discretion and Appellate Review", J. Shapland (ed.), Decision-Making in the Legal System (1983) British Psychological Society, p.64, υποβάλλει τις πιο κάτω ερωτήσεις:

15 "Thomas asked the following questions in his note on *Roe*:

"What interpretation should a judge of the Crown Court place upon a decision such as this? Is the Court to be taken to indicate that a community service order 20 would be an appropriate sentence in the first instance for what appears to have been a premeditated street robbery?"

25 ... The Court however states that the original sentence was undoubtedly right in principle; presumably therefore a judge in the Crown Court should continue to pass sentences of the kind appealed against in similar cases, and leave it to the Court of Appeal to vary them in the light of the appellant's behaviour in prison."

30 At a later stage he added the comment,

"This is not the reasoning of an appellate court - it is the reasoning of a parole board."

35 Φαίνεται πως η όλη προσέγγιση εγείρει σοβαρούς προβληματισμούς και η παρατήρηση ότι αυτό δεν είναι το σκεπτικό ενός Εφετείου αλλά ενός "Συμβουλίου Αποφυ-

λακίσεως με Εγγύηση" δείχνει την ορθή κατεύθυνση.

Έχουμε ακούσει με προσοχή τα όσα ο ευπαιδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα ανέφερε και διεξήλθαμε τα σχετικά κείμενα στα οποία μας παρέπεμψε. Αισθανόμεθα ότι θα ήταν μια επικίνδυνη διαδικασία να κρίνει το Δικαστήριο 5 τούτο ότι η επιβληθείσα ποινή ήταν η ορθή και παρόλο τούτο να μειώσει την ποινή γιατί η συμπεριφορά του εφεσείοντα κατά το χρόνο που διέρρευσε από την καταδίκη μέχρι την ακρόαση της εφέσεως, έδειξε υποδειγματική συμπεριφορά στις φυλακές. Νομίζουμε ότι αυτό που εν 10 πάση περιπτώσει αναμένεται και επιβάλλεται να επιδεικνύεται από τους φυλακισμένους θα έπρεπε να εξετάζεται από άλλα αρμόδια όργανα κάτω από άλλες διαδικασίες και τους Κανονισμούς των Φυλακών παρά από το Εφετείο τούτο. Είναι γεγονός ότι μια επίδειξη συμπάθειας 15 από το Δικαστήριο τούτο ως Εφετείο δεν είναι ανεπιθύμητη αλλά ο κίνδυνος εκφράσεώς της με μείωση της κατά τ' άλλα κρινόμενης ορθής ποινής που επιβλήθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο, θα οδηγήσει σε ατυχή αποτέλεσμα όπως υπέδειξε και ο Thomas αναφορικά με την υπόθεση 20 *Roe* (πιο πάνω.)

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.